

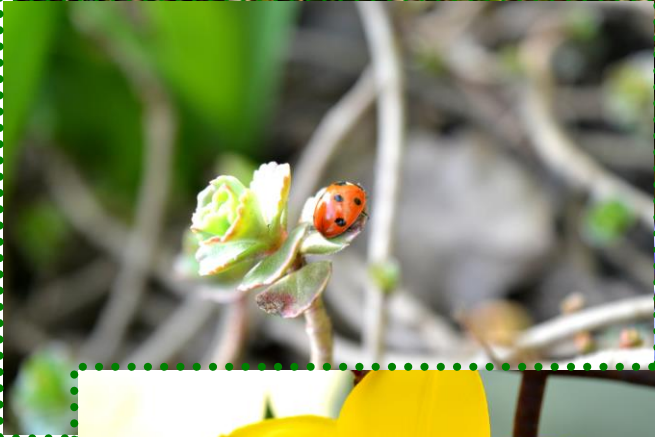
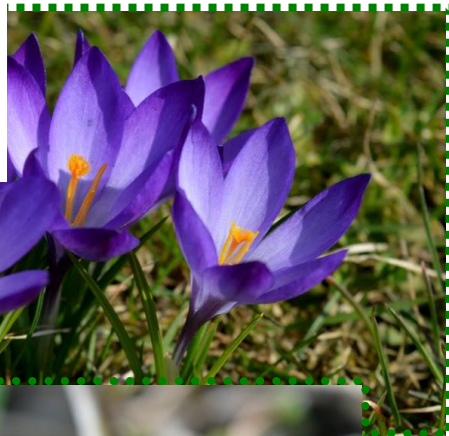
VARPĖLIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS | 2017 balandis | Nr. 113 | Leidžiamas nuo 2000 m.

Pasigrožėkime bundančia Linkuvos gamta!

Nei viena žiema nesitęsia amžinai, o po jos visada ateina pavasaris...

Fotografavo Aurelija Narkevičiūtė 2gb kl.

Artėjančių švenčių proga Marija ir Emilija pakalbino mūsų parapijos gerbiamą kunigą E. Zeidotą:

1. Ne vienam mūsų Velykos reiškia dar vieną gražią šventę kalendoriuje. O kas iš tiesų yra Velykos? Kokia tai šventė?

Šv. Velykos – Kristaus Prisikėlimo iškilmė, mirties ir nuodėmės nugalėjimo šventė. Kalendoriuje įrašyta daug įsimintinų dienų, minėjimų. O Velykos iškyla virš jų visų – tai centras, krikščioniškų švenčių vainikas.

2. Ar šiuolaikinę visuomenę yra ištikusi rimta vertybių krizė?

Masinės informacijos priemonės mums parodo šiandienės visuomenės situaciją. Žmonės, bėgantys iš savojo gimtojo krašto, pabėgėliai, karo veiksmai tarp valstybių, silpnusių ar tų, kuriems kažkas gyvenime nepasisėkė, išnaudojimas, suirusios šeimos, neatsakingas požiūris į rūpestį vaikais, nesuvokiamas ginklo nukreipimas į šeimos narius, žudymas dėl automobilio, mokslo žmonių pavydas dėl Nepriklausomybės Akto atradimo ar patyčios mokykloje ir nenoras galvoti apie pareigas, ir dar daug įvairių nesklandumų. Ar tai ne visuomenės vertybių krizė?

3. Kai žmogus atranda savo kelią, gyvenimas tampa daug lengvesnis. Ką galėtumėte patarti tiems, kurie dar vis jo ieško?

Ieškantiems, geros valios žmonėms, linkiu surasti savo kelią. Čia mus gali sustiprinti maldoje, iš Šv. Rašto ar katekizmo bylojantis Dievas. Tikruoju keliu eidami sąžiningai atliksime savo pareigas ir pasieksime galutinį tikslą.

4. Kaip manote, kodėl Jūs patraukiate žmones, kodėl jie Jus giria, ką tai reiškia Jums?

Myliu žmones, esu labai dėkingas jiems, kasdienėje maldoje meldžiuosi už juos.

5. Kaip vertinate tai, kad šiandien žmonės dažnai renkasi tylų buvimą su Dievu kelią, maldas ne bažnyčioje, o namie?

Dievas yra visur, kiekvienoje vietoje. Arčiausiai Dievą pajuntame kartu su savo broliais ir seserimis bendruomeninėje maldoje bažnyčioje – Dievui pagarbinti skirtoje vietoje.

6. Kalbėdamas su kunigu negalime nepaprašyti palinkėjimo – ne tik švenčių, bet ir kasdienybės proga.

Linksmų, šviesių, prasmingų Kristaus Prisikėlimo švenčių linkiu Jums visiems. Velykinis džiaugsmas ir Dievo palaima telydi Jus mokslo dienose ir gyvenimo kelyje.

Kalbino Emilija Pukevičiūtė 3gb kl. ir Marija Kacilevičiūtė 1ga kl.

KAIP IŠSAUGOTI KILNIUS SANTYKIUS TARP TRENERIO IR AUKLĖTINIO?

Lietuvos mokinių rašinių konkurse, kurį tradiciškai rengia Lietuvos sporto muziejus, LTOK Kauno apskrities taryba, Lietuvos mokinių neformalaus ugdymo centras ir Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacija, aktyviai dalyvauja ir mūsų gimnazijos mokiniai, kurių rašiniai yra įvertinami, kaip vieni iš geriausių.

Šiais metais konkurso tikslas – papasakoti savo požiūrį į santykių tarp trenerio ir auklėtinio puoselėjimą, išsaugojimą, pateikti savo asmeninę patirtį ar istoriją pasakotą draugo ar girdėtą iš aplinkinių sudomino 7b klasės mokinės Eglę Mickeliūnaite, Aurėją Dzevečkaitę ir Austėją Makarevičiūtę iš 2ga klasės. Mergaitės savo rašiniuose dėstė mintis, kaip trenerio ir auklėtinio santykiai lemia rezultatus. Svarbiausia, kilnių santykių palaikymas, pagarba vienas kitam ir aplinkiniams. Mergaitės projektavo ir kūrė rašinių priedus – vaizdines pateiktis, nes už juos buvo skiriami aukštesni konkursiniai balai. Įdėtas darbas nenuvylė – konkurso vertinimo komisija palankiai įvertino rašinius ir pakvietė į iškilmingą apdovanojimų ceremoniją.

Lietuvos sporto muziejuje vykusios mokslinės – praktinės konferencijos metu organizacinės komisijos pirmininkas, sporto muziejaus direktorius Pranas Majauskas pasveikino susirinkusiuosius ir pasidžiaugė aktyviu mokinių dalyvavimu ir savitų požiūrių išreiškimą į taip svarbų šiuolaikiniame sportiniame gyvenime reiškinį – auklėtinio ir trenerio kilnius santykius. Rašinių vertinimo komisijos nariai: Monrealio olimpinių žaidynių sidabro medalio laimėtojas Vytautas Butkus, Miuncheno olimpinių žaidynių dalyvė Birutė Statkevičienė, buvę Lietuvos ir daugelio Europos, pasaulio čempionatų dalyviai skaitė mokinių darbus ir vertino juos. Pagrindinį pranešimą perskaitė Lietuvos sporto universiteto docentė Elena Puišienė, pasakė vertinimo komisijos nariai bei visų keturių amžiaus grupių nugalėtojai, tarp kurių ir **Aurėja Dzevečkaitė, kurios rašinys ir vaizdinė pateiktis įvertinti I vieta.**

Kūno kultūros ir sporto departamento prie LRV skyriaus vedėja Rasa Kučinskienė įteikė padėkas Lietuvos mokykloms bei mokytojams, aktyviai dalyvavusiems šiuose konkursuose, kuris šįmet buvo vienuoliktasis. Visiems konkurso dalyviams, jiems talkinusiems mokytojams, mokyklų vadovams bei vertinimo komisijos nariams buvo ne tik padėkota, bet ir Organizacinės komisijos vardu įteiktos dovanėlės ir vardinės padėkos.

Nuoširdžiai dėkoju mergaitėms už dalyvavimą konkurse ir gražiai parašytus rašinius. Nuoširdus AČIŪ gimnazijos direktoriui Vaclovui už teigiamą požiūrį į kūno kultūrą ir sportą bei kasmetinio dalyvavimo apdovanojimų ceremonijose užtikrinimą. Ačiū visiems, prisidėjusiems filmuojant konkursinius priedus.

Lietuviškos Velykų tradicijos

Netrukus vėl švęsime Velykas – marginsime kiaušinius, susėdę prie stalo tikrinsime jų tvirtumą, ir pagaliau galėsime pasidžiaugti prasidėjusiu pavasariu. Daugelis žinome ir Velykų simbolius: kiškučius, Velykų bobutę, žinome ir tai, kad šios šventės tradicijos atėjusios dar iš pagonybės. Šiandien siūlome kiek plačiau susipažinti su tuo, kaip šia gražią šventę švęsavo mūsų protėviai. ☺

Kodėl Velykas švenčiame vis kitą dieną?

Kaip žinia, Velykos yra pagoniška šventė, kuri buvo transformuota atėjus krikščionybei. Senosioms pagonių šventėms buvo įprasta rinkti datą pagal mėnulį – ne išimtis ir Velykos. Jas švenčiame pirmąjį mėnulio pilnatis sekmadienį po pavasario lygiadienio, būtent todėl Velykų data kasmet vis kita.

Kodėl toks pavadinimas?

Pagonybės laikais Velykos buvo laikomos gamtos pabudimo, prisikėlimo švente, tikėta, kad su gamta prisikelia ir mirusiųjų vėlės, būtent todėl toks ir pavadinimas. Sakoma, kad vėlės klajodavusios iki pat pirmojo perkūno trenksmo. Lietuviai per Velykas lankydavo kapus, ant jų padėdavo margučių.

Kiaušinis – neatsiejamas Velykų simbolis

Pagonybėje kiaušinis turi ypatingą, sakralinę reikšmę – tai kosmoso, gyvybės, vaisingumo simbolis. Per Velykas kiaušiniai buvo marginami siekiant sustiprinti jų magiškąsias galias. Ant kiaušinių lukštų buvo išskutami ar vašku išpiešiami simboliniai raštai: saulutės turėjo užtikrinti pakankamai saulės šviesos ir šilumos augmenijai, žvaigždės – šiltas ir šviesias naktis, žalčiukai padėjo gyvybei greičiau pabusti ir paspartino pavasario atėjimą, kiaušiniai buvo marginami įvairiais augalų, gėlių motyvais. Kiaušiniai buvo marginami natūraliais, augaliniais dažais – žibuoklių žiedai suteikė švelniai melsvą spalvą, ažuolo žievė – juodą, svogūnų lukštai – tamsiai rudą... Spalvos, kaip ir raštai, turėjo prasmę. Mėlyna spalva simbolizavo dangų, raudona – gyvybę, juoda – derlingą žemę, žalia – bundančią augaliją, geltona – derlių, subrendusius javus. Taigi margučių prisimarginti – šventas kiekvienos šeimos ritualas, lemiantis laimingus ir vaisingus metus. Ne veltui visoje Lietuvoje buvo paplitęs kiaušiniavimas – paprotys antrąją Velykų dieną lankyti kaimynus ir keistis margučiais.

Kodėl kiaušiniai buvo ridenami?

Visi puikiai žino vaikišką žaidimą, kuomet nuo medinio lovelio ridenami kiaušiniai, o laimi tas, kurio kiaušinis nurieda toliausiai. Seniau tokį žaidimą žaidė ir vaikai, ir suaugę. Tikėta, kad kiaušiniai, riedėdami per žemę pažadina žalčius ir gyvates, o šie, pradėję šliaužioti savo pilvais kutena ir prikelia žolytes.

